

55. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J.Popelky

Dva základní cykly života. Duchovní významy 12 principů života (znamení).

Dům techniky OV-Mar.Hory 1.11.2008

Dnes se budeme pomaličku přibližovat k samotnému čtení horoskopu. Ještě předtím bych poznamenal, že s plným vědomím jsem na předchozích dvou seminářích opakoval a padly zde myšlenky, které byly řečeny vícekrát. Slyšel jsem potom ohlasy, že tam bylo samé opakování. K tomu bych řekl toto: Myslím si, že existují dvě extrémní polohy lidí: Jedni jsou ti, kteří jednu věc opakují celý život a nevadí jim to. Ať to je nějaký přívrženec hnutí Haré Kršna, který celý život jen opakuje: Haré Kršna, Haré Rama, Rama Rama, Haré, Haré atd., a je spokojený, či jsou to lidé, kteří vedou svůj lidský život stále v jedné starých kolejích a vůbec jim nevadí, že ty koleje jsou už dávno překonané. Drtivá většina lidí opakuje něco stále dokola. K tomu, že se zde něco opakuje, může mít připomínky jedině člověk, který dychtí neustále po nových vědomostech a chce toho vědět co nejvíce a kdysi najednou musí přecházet znovu to, co už četl desetkrát, tak ho to velice pobuřuje. To jsou lidé, kteří toho ví sice moc, ale přitom neví nic. Jsou to lidé, kteří nikdy pořádně neproniknou do podstaty problému, kteří jen znají povrch a to jim stačí. Ale znát povrch věci znamená – nepoznat vůbec nic. Jestliže má někdy někdo pocit, že se zde něco opakuje, tak se tomu můžu akorát zasmát. Já si tyto myšlenky opakuji již x let a pořád mám pocit, že je toho opakování málo, protože jsem se ještě nedostal k samotnému jádru problému nebo toto jádro aspoň tuším, ale nemůžu říct, že jsem už v samotném jádru a ani tam nikdy nebudu, to je mi jasné, protože proces poznávání je nekonečný proces. Bez opakování se nikdy nemůžeme dostat do samotného jádra. Kdyby si někdo pročítal tyto semináře poctivě, všiml by si, že je vždy k těmto myšlenkám přidáno ještě něco nového, co prohlubuje původní, stávající myšlenku. Kdo chce vidět, uvidí, kdo nechce vidět, neuvidí nikdy. Uvědomil jsem si to markantně minulý týden. Už si nedělám iluze o průměrném lidském jedinci. Lidé, kteří zde žijí, jsou naprosto nemyslicí a snadno manipulovatelné stádo. To jsou ti opakovači, kteří si nastaví své koleje, jedou a nevidí nalevo ani napravo, a vůbec ne nedívají, kam ty koleje směřují. Příklad: Když jdu domů z práce, stavím se něco si koupit do Intersparu v Porubě. Když vejdete dovnitř, vlevo jsou schody, které jedou nahoru a vpravo jsou schody, které jedou dolů. Obchody jsou v prvním patře. Když jsem tam šel minulý týden, byl jsem už naučený, že jsem šel doleva, abych jel nahoru. Když jsem přišel k těm schodům, všiml jsem si, že jednou dolů. Během půl vteřiny mi blesklo hlavou, abych se podíval na ty druhé schody a jely nahoru. Hned jsem přešel na druhou stranu a jel nahoru. Na druhý den, když jsem měl nakoupeno, jsem už automaticky šel na levou stranu, abych jel dolů a sledoval jsem, jak tam jsou lidé a zápasí s těmi schody a snaží se pořád jít nahoru. Oni se za ten rok naučili, že levými schody se vyjíždí nahoru a bez ohledu na to, že ty schody jedou dolů, pořád si myslí, že to je jediný způsob, jak se dostat nahoru. Další den mi to připadalo ještě mnohem více symboličtější, a také srandovnější, že když jsem po levé straně sjížděl dolů, uviděl jsem dost podnapilého chlapíka ve středních letech, který tak minutu zápasil s těmi schody a tím, že byl podnapilý, se neposunul ani o ten schod. Asi minutu bojoval s těmi schody a přicházeli další střízlivější lidé, kteří šli za ním a ještě se ho snažili předejít, aby po těch schodech vyšplhali nahoru. Nikoho nenapadlo se otočit a podívat se, že je to změněné. Tak fungují lidé, jednou se něco naučí a na něco si zvyknou a přeončit je, to už ani nejde. To samé platí u astrologie. Zde se na stovky a desítky let vytvořilo nějaké astrologické klišé, do kterého se určité myšli nějakým způsobem vsadily a

nyní je už nepředělaté. Pokud se dostaly do nějakého myšlenkového astrologického stereotypu, snaží se stále v tomto stereotypu fungovat. Když řeknu astrologie, mám na mysli studium zvěrokruhu. Už jsem to tady řešil, jestli má vůbec smysl se zabývat astrologií. Toť otázka. Pro mne je to přínosné. Rozdělil bych lidi na dvě kategorie: Jedna kategorie jsou lidi, kteří usilují o nějaké duchovní poznání. Zde je problém, protože většina tzv. duchovních hledačů jakoby hledají, ale přitom nic nehledají, vytvořili si jen iluzi, že něco hledají. Pro většinu duchovních hledačů nemá astrologie smysl. Většina duch. hledačů si musí v první řadě ujasnit, co to vůbec Duch je. Málokdo to má vyjasněno. Myslím si, že 99,9% tzv. duchovních lidí vůbec neví, co je to Duch. Pro to jednu desetinu procenta, která si chce vyjasnit, co je to Duch, je zvěrokruh skvělý nástroj, jak si tyto věci ujasňovat. Když si někdo začne ujasňovat, co to Duch je, začne si ujasňovat, jakým způsobem má Ducha v sobě nalézt. Pokud chce někdo hledat prakticky svého Ducha, je hlavní problém nějaká duchovní praxe, meditace apod. Pro takového člověka nemá astrologie taky smysl, protože on se musí na samotnou realizaci Ducha v sobě. Takový člověk by měl usilovat v první řadě o oživení a zpřítomnění svého Ducha. Pokud člověk ví, co je to Duch a ví, jak ho v sobě oživit, pro takového člověka zvěrokruh dostává úplně novou dimenzi, protože takový člověk už na základě prožívání svého Ducha pochopí, že to není o tom, že znám Ducha a basta fidli. Pochopí, že Duch je naprosto tvůrčí element. Duch se nespokojí s tím, že je člověkem nalezen, ale Duch, když je určitým člověkem nalezen, se snaží tohoto člověka využít ve svém tvůrčím procesu a chce, aby tento člověk, který svého Ducha vnímá, s Ním vědomě spolupracoval. Pro takového člověka je astrologie velice kvalitní a užitečný nástroj, protože mu pomáhá chápat tvůrčí proces Ducha, to, pomocí jakých mechanismů Duch tvoří, a k čemu to vše má směřovat. **Hlavní doménou astrologie je snažit se porozumět tvůrčímu procesu Ducha.** Co se týče těch normálních lidí, kteří se o duchovní věci nezajímají, ti by se astrologií v žádném případě zabývat neměli. Pokud se začnou lidi, kteří nehledají nějaké své duchovní procitnutí, zabývat astrologií a přijdou s ní do kontaktu, dostanou se do spárů tzv. astrologů, kteří je začnou jakoby utvrzovat v jejich blbosti. Proč? Když máte nádobu s vínem, co je důležitější, nádoba či víno? Víno – obsah. Forma je také samozřejmě důležitá, protože i forma má vliv na obsah. Když budete pít kvalitní víno z nějakého igelitového sáčku, asi vám nebude tak chutnat, než když ho budete pít z nějakého křišťálového poháru. Kdybych to měl ale srovnat, samozřejmě je obsah důležitější než forma. Protože Duch má zájem na naší duši, ne na naše těle, neukládejte si poklady na Zemi, kde je vám rozežerou červi, či rez, ale ukládejte si poklady v nebi, protože tam vám zůstanou navěky. Duch se zaobírá naší duší, ale naše duše je v našem nitru. Pokud nám chce Duch dávat nějaké informace poučovat nás, snaží se nám dávat informace o našich duševních skutečnostech, duši, která je uvnitř, nikdy ne o vnějšku. Většina lidí nepracuje na svém duchovním procitnutí a jejich nitro je nezajímá, takže astrologie, která slouží k odhalování nějakých niterných skutečností, nemá pro ně žádný význam. Používat astrologii, což je zobrazení života samého, v první řadě k hmotným účelům, je zneužití a nepochopení astrologie. Taková astrologie dává zavádějící výsledky, a i kdyby dávala výsledky, které se projevují a zdají se pravdivé, stejně vám nepřinesou ty nejdůležitější informace.

Víme, že ve starověkých kulturách byl velmi rozvinut jazyk souvztažností, používaly se symboly. To, co vidíme navenek, není samotná skutečnost. Vnější události nám jen symbolickou formou vyobrazují procesy, které se odehrávají v nás. K čemu vám pomůže, když vám nějaký astrolog udělá prognózu, co vás asi čeká v budoucnosti. Plně chápu, že lidskou mysl vzrušuje možnost poodhalit roušku tajemství vidění do budoucnosti. To snad láká každého. Kdyby nějaký člověk toto dokázal a řekl by nám, že tehdy a tehdy bude rozvod, tehdy bude svatba, nemoc atd., a stalo by se to. Jaký by to mělo efekt? Ten člověk by jen otevřel pusu a řekl by: No to je úžasné, ten astrolog to věděl před dvěma lety. Ale to je všechno! A co dál? Život jde dál. Tak si zase nechá předpovědět něco na další dva roky. A zase ten úžas. Ale k čemu to je? K čemu je monitorovat povrch událostí?

Minulý týden jsem měl přednášku v Havířově a použil jsem tam takový obraz: Představte si, že máte nový a krásný automobil, a přijde někdo a začne vám vychvalovat, jakou má krásnou barvu, jaké má líbezné tvary. To bych přirovnal k těm klasickým astrologům, kteří se zaobírají monitorováním povrchu věci. Potom existuje jiná skupina astrologů, kteří si nebudou všimát, jakou barvu má karoserie, ale nahlédnout dovnitř a řeknou: Jé, ta sedačka má výborný potah, či ta palubní deska je perfektní. Tito lidé budou fascinováni interiérem automobilu. To bych přirovnal k astrologům, kteří opustili věštění osudových pozemských událostí, ale už chtějí monitorovat trošičku psychologickou strukturu člověka. To je taková ta psychologická astrologie. To už je lepší. Ti už jdou více dovnitř toho auta. Oba dva tyto přístupy mají ale zásadní problém: Sice monitorují automobil zvenku či zevnitř, ale tam sedí řidič a toho si nikdo nevšimne. Když řidiče nevidí, úplně ho ignorují natož, aby ho posuzovali, jestli je to dobrý řidič a jestli je to auto v dobrých rukou, atd. Toho řidiče si nevšimne nikdo, lidé se nezaobírají Duchem (to je řidič, duše je ten interiér, tělo je karoserie). Astrologie se nepoužívá k monitorování Ducha a toho, co Duch chce. Pokud někdo nebere v potaz primárně Ducha člověka, je zbytečné se tím zaobírat. A pokud mu to něco přinese, budou to naprosto zavádějící skutečnosti, které nic neřeší.

Jak říkal Ježíš v zahradě Getsemanské: Modlete se neustále, protože Duch je neustále připraven, ale tělo je nemocno. Duch je neustále dokonalý a usiluje o to, aby měl možnost se čím dál dokonaleji projevovat. Aby se mohl Duch projevovat čím dál dokonaleji navenek, potřebuje k tomu patřičný nástroj. Čím máte dokonalejší nástroj, tím se můžeme lépe navenek realizovat.

Duch je naprosto tvůrčí Bytost. Jestliže existuje určitá tvůrčí Bytost, usiluje pořád o to, aby měl k dispozici čím dál dokonalejší nástroj, který mu umožní projevit čím dál větší tvořivost. K tomu slouží astrologický obrázek, kde je informace, o co by měla duše vědomě usilovat, aby se co nejdynamičtěji vyvíjela a aby se co nejrychleji stala vhodným nástrojem pro realizaci Ducha! Tzv. horoskop není o ničem jiném!

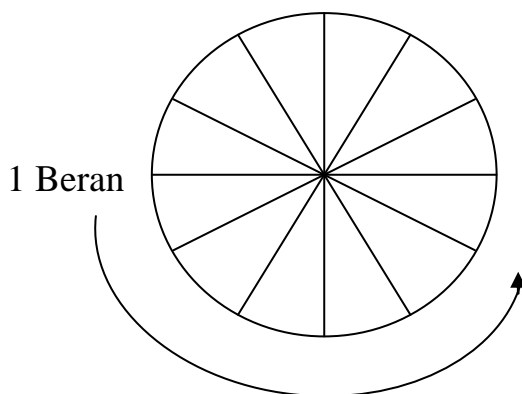
Pokud někdo usiluje o probuzení svého Ducha a něco pro to dělá a dělá to určitý počet let, (protože nějakému náhlému procitnutí moc nevěřím, je to vždy až po nějakém vytrvalejším úsilí), zjistí, až začne svého Ducha v sobě vnímat, až dostane svůj horoskop, že přesně pracoval a dělal to, co je nakresleno v jeho horoskopu. Když člověk usiluje o Jeho věc, Duch si ho začne formulovat tak, jak je to znázorněno v jeho horoskopu. Horoskop není něco, co je dáno, že něco bude tak a tak. Horoskop je něco, do čeho se máme vpasovat, není o tom, že takový jsme! Musíme tvrdě zapracovat na tom, abychom se stali tím, co máme v horoskopu. Člověk, který vědomě a správně pracuje na svém duchovní probuzení, zjistí, že si Duch jeho duši přesně formoval v průběhu jeho života v intencích toho, co má zapsáno v horoskopu. Tady by se mohlo zdát, že ani nemusíme horoskop znát, ale je určitá výhoda, když umíte číst poselství horoskopu, a když můžete potom na základě vědomého poznání tomu i napomoci a můžete tak ještě více přitlačit na pilu a můžete svému Duchu ulehčit ve vývoji své vlastní duše. Je to jako s těmi schody. Lidé budou pořád chtít jít proti směru pohyblivých schodů. Lidi, kteří se setkali s astrologií, jak je běžně prezentována, ví, že se tam vyskytují takové konkrétní skutečnosti a kategorie jako peníze, přátelé, partnerství, manželé, sex, smrt, atd. Ducha ale vůbec peníze nezajímají. Druhý dům většina lidí hodnotí jako peníze a majetek. Ale co když budeme v nějaké společnosti, kde peníze či majetek nejsou? Když byla nějaká prvobytně pospolná společnost, bylo tam vlastnictví všech. Třeba také jednou k tomu dospějeme. O čem bude pak vypovídat druhý dům? Věci, o kterých domy a znamení hovoří, musí být nějaké univerzální principy, které mají platnost kdykoliv a kdekoliv. Pokud se budete někdy snažit vysvětlovat nějakému člověku horoskop, který se o nějaké vnitřní skutečnosti nezajímá a nemá ani zájem o nějaký svůj vnitřní rozvoj, bude mít pocit, že

informace, které mu předložíte, jsou k ničemu. Abyste byli pro něho zajímaví, museli byste přistoupit na jeho hru, to znamená – začít mu hovořit o jeho těle a o těch okolnostech, které zajímají jeho fyzické tělo. Ale pokud jste duchovně se zajímající, snažíte se osvobodit se od svého těla v tom smyslu, že nechcete, aby tělo diktovalo vám, ale Vy chcete diktovat tělu. Pokud byste mu vykládali o těle, jdete sami proti sobě.

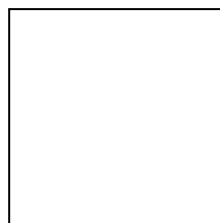
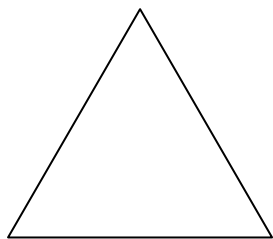
Opakování:

První, co si musíme uvědomit, je, že zvěrokruh je celek. Nemůžeme zvěrokruh posuzovat jinak než jako celek. Pokud chceme číst to, co se nám snaží sdělit zvěrokruh, nemůžeme to dělat tak, že se zaměříme jen na určitou část, či na jedno znamení, ale vždycky musíme zvěrokruh vnímat jako celek. Většina lidí při vnímání horoskopu (zvěrokruhu) má problém, protože je tam tolik informací, a oni se v těch informacích ztrácejí. Snažím se vést lidi v první řadě k tomu, aby si uvědomili ty nejzásadnější principy, protože pokud nemáte pevné základy, můžete sice něco stavět, ale v určité ani ne vysoké úrovni se vám stavba zborší, protože ty základy jsou tak měkké, že se to propadne. Když chcete postavit nějaký vysoký dům, musíte mít dobré základy.

Dvě základní skutečnosti života (zvěrokruhu):

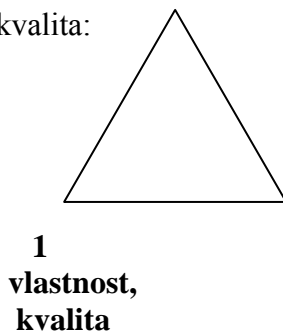
Celý zvěrokruh je vybudován na dvou skutečnostech:

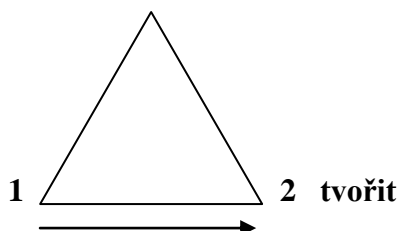
Když kráčíme zvěrokruhem a hodnotíme, jak jednotlivé znamení následují jedno za druhým, tímto postupem skrze zvěrokruh automaticky aktivujeme dva cykly. Tyto dva cykly působí současně a souběžně.

První cyklus:

Existuje určitá vlastnost, kvalita:

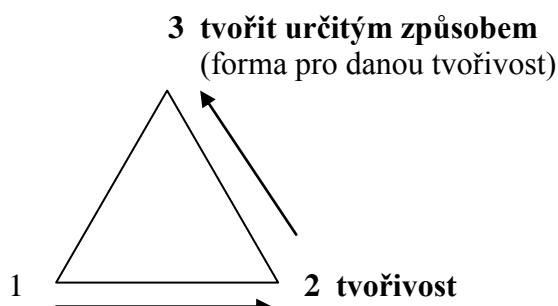

Tato kvalita je k něčemu nucena, tlačena, ke stavu 2:

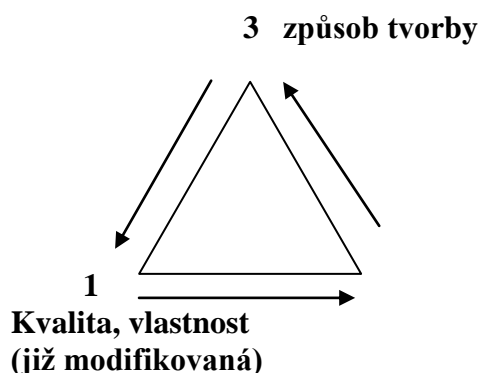
Na minulém semináři jsem řekl myšlenku, že základním zákonem a principem života je – když už někdo či něco je, musí nějaký být. To je tak zásadní a jasné, že nikdo nad tím neuvažuje. Když už někdo je, musí být nějaký. Být nějaký znamená, že někdo představuje určitou vlastnost. Lidé neřeší, že by měli představovat nějakou kvalitu, nikoho to nezajímá. Lidé jen řeší, že jejich bunda by měla být z kůže či to, že jeho kabát by měl být červený. Každá kvalita je tlačena k tomu, aby tvořila. Proč? Kdo ji k tomu pudí? Život. Zdrojem života je tvůrčí Já (Kristus), které je tvořivost sama. Život není o ničem jiném, než o tvořivosti. Je zajímavé, že o klasickou astrologii se zajímají lidé, kteří jsou absolutně netvůrčí a kteří se vpili do nějakého myšlenkového stereotypu a něco stále omílají dokola. Anebo služby astrologů vyhledávají lidi, kteří jsou také absolutně netvůrčí. Kdybyste četli poselství nějakého takového člověka v horoskopu, zjistili byste, že jeho zevní život je v přesném rozporu s tím, co je v jeho horoskopu. Anebo to, že jeho vnitřní život je naprosto v souladu s tím, co je uvedeno v horoskopu, i když zevní skutečnosti tomu vůbec neodpovídají. Každá kvalita (vlastnost) je pužena k tomu, aby tvořila, protože život jako takový je tvořivost sama. Příklad: Když vidíte zelenou barvu, tvoří něco už jen tím samotným faktem, že je zelená? Ano, vytváří atmosféru. Zelená barva uklidňuje. Zelená barva vytváří klid a harmonii. Nebo - určitý zvuk. Už jen jeho nějaký parametr něco tvoří. Pokud budete mít takový kmitočet, který vytváříte pomocí houslí, hned se ve vás aktivuje cit, láska. Zdánlivě i nějaká vlastnost něčeho neživého už tím samotným faktem, že existuje, něco vytváří. Od nás se chce ale víc. Pokud zde bude člověk a nebude nic hovořit a bude sedět jak pecka, bude mít naprosto neurčitý výraz, že ani nebudete vědět, zda je smutný či veselý, tak i když jakoby neprojevoval nic, také něco vytváří – to, že je to nudný patron. Každá vlastnost i kdyby nechtěla, už něco tvoří.

Jestliže máme určitou tvořivost, každý tvůrčí akt je k něčemu puzen – aby působil určitým způsobem.

Když tvoříte určitým způsobem, je to forma pro danou tvořivost. Tvořivost je obsah, tvůrčí technika je forma, která tento obsah nějakým způsobem formuje. Tvůrčí technika je jakoby tělem, do kterého se odívá tvořivost. Každý z nás má nějaký tvůrčí talent, někdo objeví či cítí, že jeho tvůrčí potenciál se chce realizovat v dané oblasti. Potom zjistí, že pokud chce působit v nějaké oblasti, existuje několik technik, jak může tvůrčí potenciál zrealizovat. Pokud někdo zjistí, že jeho tvůrčí potenciál spočívá v malování a začne se v této oblasti realizovat, zjistí, že v malování existují různé malířské techniky a jedna je mu mnohem bližší proto, aby ten tvůrčí potenciál mohl projevit (zrealizovat). Příklad: Fotbalista: Všichni projevují svůj tvůrčí potenciál stejným způsobem, ve stejné hře, ale přesto nemůžeme popřít, že každý hráč má svoji vlastní techniku. Pokud má někdo nějakou famózní techniku, v ten moment začne vyčnívat mezi ostatními hráči. Je nemyslitelné hovořit o nějakém tvůrčím procesu, pokud nezvažujeme, že každý tvůrčí akt vyžaduje svoji tvůrčí techniku a těchto technik může být mnoho. Člověk si musí najít tu svoji. Někdy to samozřejmě může trvat celý život.

Když existuje nějaká tvůrčí technika, která tvoří určitým způsobem, je puzena zase k tomu, kde to začalo:

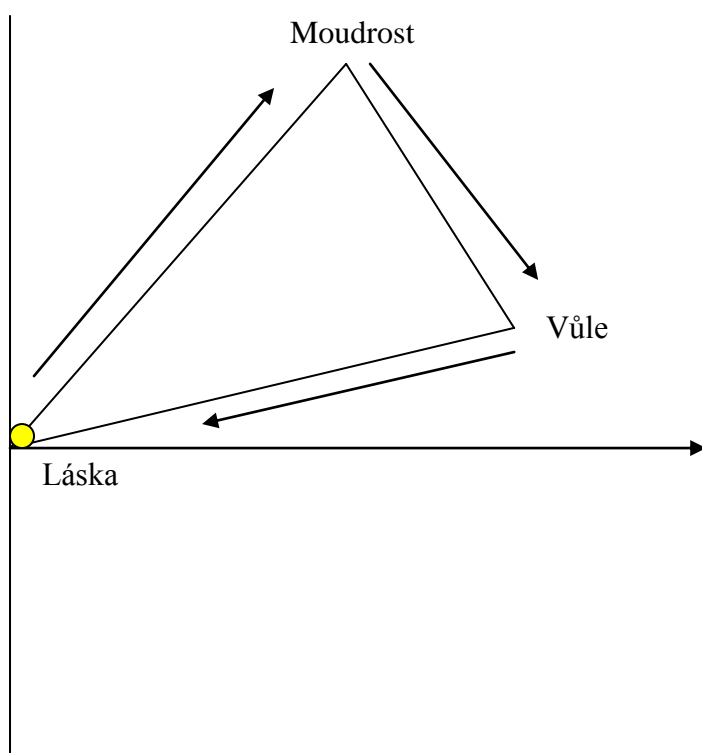

Každá tvůrčí technika vytváří určitou vlastnost, kvalitu. Když jsme prošli dokola celým trojúhelníkem, mohlo by se zdát, že tam není žádná dynamika, že je tam jenom děláme cyklicky kolečka, ale uvědomte si, že na počátku existovala určitá kvalita, která automaticky začíná nějakým způsobem tvořit, když tvoří, automaticky se stylizuje do určité tvůrčí polohy

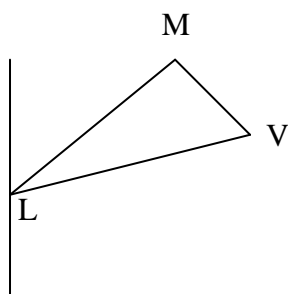
(techniky), a tato tvůrčí technika se vrací zpět k této vlastnosti a začne ovlivňovat, modifikovat tuto vlastnost. Pokud tvoříte nekvalitně a špatně a tvůrčí energie je negativní, začne vytvářet negativní tvůrčí techniky, které působí na tuto vlastnost a začne ji deformovat. Původní kvalita se tak začne deformovat. Pokud určitá vlastnost tvoří pozitivně, pozitivní tvůrčí energie vytváří pozitivní tvůrčí způsoby, které se vrací a působí na tu původní tvůrčí vlastnost a začne ji zušlechťovat. Tím pádem tato zušlechtěná vlastnost začne vyzařovat tvůrčí energii, která je již o stupeň někde jinde. Tato již „vyšší“ energie je zase tlačena, aby tvořila způsobem, který je zase o stupínek výše než byl původní způsob. Tato vyšlechtěná tvůrčí technika zase vyšlechtí tu vlastnost, a bude zase výše.

Jinými slovy hovořím o Vůli, Lásce a Moudrosti. Jsou to tři skutečnosti, které se dotýkají jednoho (jedno je trojjediné) a kreslil jsem to asi takto. Zkusme si to vymodelovat v trojrozměrném prostoru:

Začnu Láskou, protože jsem vždycky říkal, že veškerý tvůrčí proces začíná Láskou. Když jsem to vysvětloval na zvěrokruhu, můžeme chápat, že zvěrokruh má dva startovní body: Lev (pokud hodnotíme tvůrčí proces jako takový, protože veškerá tvorba začíná z Lásky – ze srdce) a beran (kdy vycházíme z okamžiku, kdy existuje určitá kvalita, Individualita, která je zosobněním určité vlastnosti). Nyní se vracím obecně k procesu tvorby, tedy začnu u Lva:

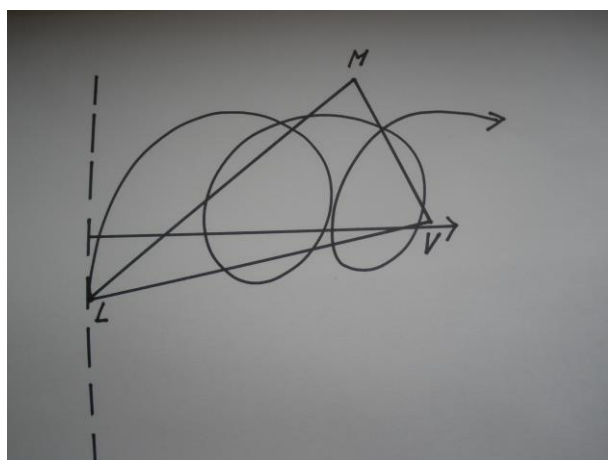

Láska přechází k Moudrosti, Moudrost přechází k Vůli, a Vůle se vrací k Lásce. Nevnímejte to jen v ploše. Když se na to díváte jakoby zboku, tak když Láska přechází v Moudrost, je to vystoupení směrem ven. Když Moudrost přechází ve Vůli, je to ještě větší vystoupení ven, ale když Vůle přechází v Lásku, je to návrat k samotné podstatě, do toho nejhlubšího středu.

Tento cyklus se spirálovitě posunuje.

Je to proces, kdy se ze základny dostáváme ven, a to, co je nejvíce vytaženo ven, se vrací k základně, odkud to vzešlo, ale celý tento trojúhelník, jak neustále rotuje, se pohybuje. I když se vracíte zpět, k základně, tak ta základna se již o kousek vychýlila a stále se pohybuje...

... jakoby ve šroubovici.

Pohybovat se zvěrokruhem znamená – aktivovat dva cyklické mechanismy. První cyklus je, že určitá vlastnost je pužena k tomu, aby něco tvořila, každá tvořivost je pužena k tomu, aby tvořila určitým způsobem, a každý tvůrčí způsob je pužen k tomu, aby vytvářel vlastnost - modifikovanou vlastnost.

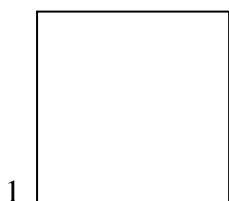
První cyklus je opakování, ale je důležité si uvědomit, že tento tvůrčí mechanismus si nevymyslel nějaký člověk, nějaký odborník, který by vymyslel prostředek, jak učinit práci co nejproduktivnější. **Tento mechanismus nevymyslel člověk, ale tento mechanismus**

pramení ze Života, ze Zdroje veškeré tvůrčí energie. Tento mechanismus působí od věčnosti. Pochází přímo z Boha! A ne že to je z Boha, ale přímo Bůh takový je!

Druhý cyklus:

Existuje určitá (použiji slovo) Individualita, ale v této konotaci to může být zavádějící, v této konotaci ani nemyslím slovo Individualita ve smyslu zosobnění určité specifické vlastnosti. Mám na mysli, že existuje něco, co je pouze něco jediného, nějaká neopakovatelná skutečnost, kdy žádná jiná neexistuje.

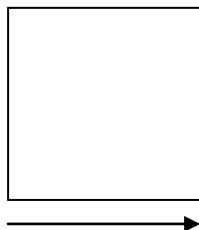

- jedinečnost
- neopakovatelný jedinec, skutečnost

Když řeknu Individualita ve významu neopakovatelného jedince, či skutečnosti, je v tom totiž obsažen zásadní duchovní problém. Dosáhnout stavu jedinečnosti ve významu – být jediný, neopakovatelný – znamená se stáhnout do jednoho bodu, umět se zohniskovat, zcentralizovat. Nikdo nemůže spatřit jedinečnost člověka či určité věci pokud není schopen se stáhnout do ohniska toho daného člověka či té věci, protože každá věc, zvíře, kámen, člověk má své ohnisko, které je živé, protože přímo v každé věci i člověku sídlí TO NĚCO, co tu danou věc či člověka oživuje. Toto ohnisko nazýváme srdcem. Naučit se vnímat Zdroj života dané věci je to samé jako naučit se vnímat ohnisko daného objektu. Pozemské lidstvo má právě v tomto největší deficit, protože se naučili vnímat povrch věcí, ale nikdy ne ohnisko. Teprve vnímáním ohniska člověk má jedinou možnost, jak si uvědomovat své pravé Já, a zjistíme, že naše pravé Já (Duch, Kristus, srdce) je jedinečné, protože žádné jiné takové Já už neexistuje. To je jedno jediné Já, které je jsoucí v celém vesmíru. Pokud se naučím vnímat toto pravé Já, může mít v mém srdci jinou podobu než v srdci jiného člověka. I když je to stále jedno jediné Já, přesto v srdci každého člověka je podoba a fungování tohoto Já trošičku jiná.

Existuje Individualita – jedinečnost, ať se to týká člověka, zvířete či něčeho neživého. Tato jedinečnost je spatřitelná a vnímatelná pouze tomu člověku, který je schopen vnímat ohnisko lidí a ohnisko věcí. Toto ohnisko je něco živého, život pramení z ohniska, nikdy ne z povrchu. Zdůrazňuji: Ne že neopakovatelná kvalita, ale neopakovatelná skutečnost, protože skutečnost je něco, co je reálné, živé. To, co nemá svůj vlastní život, je skoro jakoby nereálné.

Každá jedinečnost je k něčemu puzena, tlačena, ke stavu 2:

1 Jedinečnost

2 manifestace

K čemu je puzena určitá jedinečnost?

Odpověď posluchače: Měla by se nějak reálně projevit.

J.P.: Jak se má projevit?

Posluchačka: Musí jít ven.

J.P.: Ano, navenek.

Posluchač: Jak poznám, že jsem jedinečný, když nevidím ostatní?

J.P.: Jedinečnost se nemůže projevit jako jedinečná.

Posluchač: když vidím, že ty jsi jiný a ostatní jsou taky jiní, tak pak sebe mohu vnímat jakože jsem jedinečný, ne?

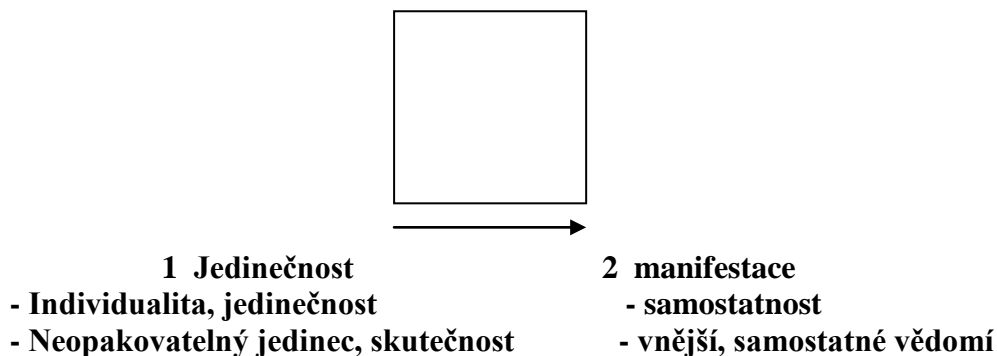
J.P.: Ale jedinečnost jako takovou nemůžeš vnímat. Vnímat jedinečnost znamená – stáhnout se do ohniska.

Posluchač: Jedinečnost se přece musí projevit.

J.P.: Jedinečnost se nemůže projevit. Jedinečnost ve své jedinečnosti bude vždycky jenom v ohnisku. Proto se bavím, k čemu je jedinečnost (stav 1) puzena? K nějakému stavu 2. Jedinečnost nemůže být puzena k jedinečnosti, protože jedinečnost už máme. Jedinečnost musí být puzena k něčemu jinému. Pozor na to, protože když řekneme jedinečnost, souvisí s tím stav jednoty, což souvisí s tím, že jsme jenom jeden. Bůh je jenom jeden, nejsou dva Bohové. Bůh souvisí se stavem jedinečnosti. K čemu je puzena jedinečnost? Můžeme se na to dívat ze dvou hledisek: Jestliže je něco všudypřítomné (protože život je všudypřítomný), co se stáhne do jednoho ohniska, vznikne stav aktivní a dynamický. Jestliže je někde obrovská energie, automaticky má tendenci sálat, vyzařovat. S jedinečností se pojí zohniskování a je to energetický stav. Každá energie musí vyzařovat. Vyzařování je to, že z ohniska jdete ven. Každá jedinečnost je puzena k tomu, aby vyzařovala směrem ven a dochází k manifestaci. Je adekvátní slovu manifestace - projev? Je.

Jedinečnost může být vnímatelná pouze ve sféře jedinečnosti. A sférou jedinečnosti je zase jedinečnost, protože jedinečnost souvisí s jednotou. Jedinečnost se dá vnímat pouze tam, kde se jedinečnost nalézá. Když chcete vnímat jedinečnost, musíte jít do roviny, kde ta jedinečnost existuje. Jedinečnost existuje v prostředí jednoty, což je vaše pravé Já – Duch. Ducha můžeš vnímat jedině v duchovnu. Přesto je Duch – jedinečnost puzena k manifestaci, projevu už samotným faktem, že je v ní obrovský potenciál (když to budeme brát jakoby fyzikálně). Každá jedinečnost je puzena k tomu, aby projevila ne svoji jedinečnost, ale samostatnost. Kdo pudí jedinečnost, aby něco dělala? Sama jedinečnost tlačí na sebe samotnou. Jedinečnost je stav jednoty, stav, kdy jsem já sám se sebou. Tam minulost, přítomnost a budoucnost je jedno a to samé, kdy Lásky, Moudrost a Vůle je jedno a to samé. Svoji pravou totožnost, jedinečnost (Individualitu) odhalíte, když budete sami se sebou. V jednotě je všechno jedno. Dejte si v rámci jednoty několik činitelů a můžete potom o nich hovořit, že jsou jedno a to samé. Bůh (život) pudí sám sebe, aby se nějakým způsobem projevil. Posluchač zde řekl, že jedinečnost chce projevit svoji jedinečnost, ale to nejde,

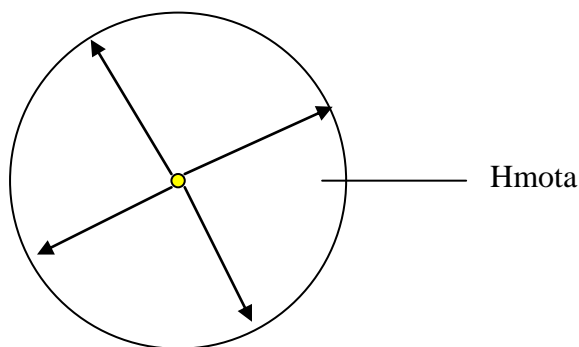
protože jedinečnost je pouze ve světě jedinečnosti, v Duchu, ve světě jednoty, ona nemůže sama sebe projevit, ale může ze sebe projevit něco jiného, samostatnost.

Kolik je těchto jedinečných bytostí? Jedna. A když jste jeden, máte pocit, že jste sám. Když jste pouze jediný, teprve tehdy do vás vstupuje poznání, že jste sám. Jedinečnost může projevit pouze samostatnost. Když jedinečnost vstoupí do manifestace (projevu), začne se zjevovat samostatnost, osamocenost. Je to to samé, jako když je dítě v těle matky, kdy jsou v jednotě. Jestliže těhotenství je puze k tomu, aby bylo z matky něco vytlačeno ven, tak jestliže se přestřihne pupěční šňůra, dojde k osamocení, samostatnosti.

Jedinečnost (těhotenství) $\longrightarrow$ manifestace (porod plodu)

Jestliže jedinečnost (nějaké energetické ohnisko) má potřebu sálat, vyzařovat, jak říkáme tomu, co opustí tuto jedinečnost?

To, co z ohniska vystupuje, je hmota. Pod pojmem hmota rozumíme vyzářenou jedinečnost, která ze sebe vystoupila směrem ven. Pokud chápeme, že jedinečnost je Duch, pravé Já, hmota je Duch, který vystoupil ze sebe směrem ven.

Hmota = vyzářená jedinečnost

Hmota = vyzářený Duch

Hmota = vnější, samostatné vědomí

Vidíte, že polemiky hmota versus Duch jsou nesmysl. Máme na mysli Ducha, který spočívá sám v sobě, který se nachází ve svém světě anebo máme Ducha, který ze sebe vystoupil směrem ven. Tomu říkáme hmota.

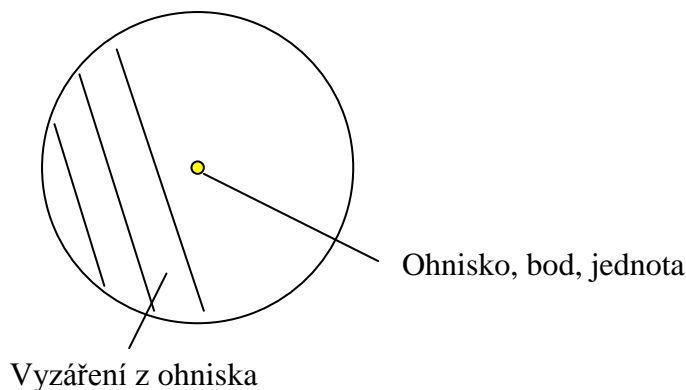
Kdy si můžeme uvědomit samostatnost? Když jste jeden. Teprve člověk, který se stane jedním, si může uvědomit samostatnost. Ale ten jeden taky vznikl, protože JSEM se změnilo na Já Jsem Já. Teprve když se objevil někdo, kdo si uvědomoval, že je jeden, jako další krok mohl být, že je sám. Teprve když je někdo jedinečný, v jednotě sám se sebou, Já Jsem Já, teprve tehdy může být tlačěn k uvědomění si, že je sám. Tak vzniká samostatnost. Když máme nějaké energetické ohnisko, které je puzeno svojí přirozeností vyzařovat tuto energii směrem ven, tak jak se to děje?

● - energetické ohnisko

Ohnisko chce zářit.

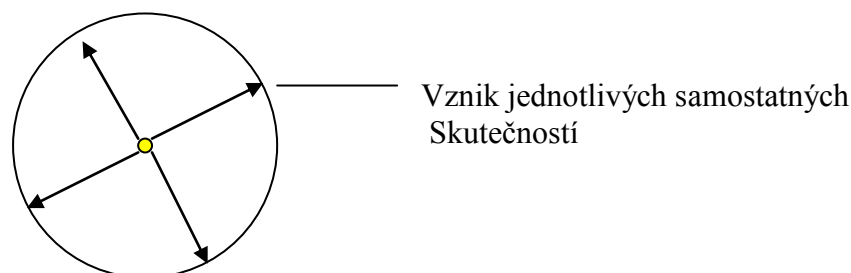
Dám vám dvě varianty záření ohniska:

1.

Anebo se to děje tímto způsobem?

2.

Která varianta více odpovídá skutečnosti?

Odpověď posluchačky: Ta druhá.

J.P.: A proč? Musíte se naučit smýšlet duchovně. Protože stav jednoty existuje pouze v centru (středu). Kdyby se to jedno najednou vyzářilo v celém objemu, tak by to pořád bylo nějaké jedno. Jedno ale může existovat pouze ve středu. Jedno může být jedině v jednotě (v bodě, ohnisku). Duchovním smýšlením vidíte, že jedno nemůže jako jedno vystoupit, protože by tím pádem popíralo samo sebe.

Posluchač: To by bylo bobtnání.

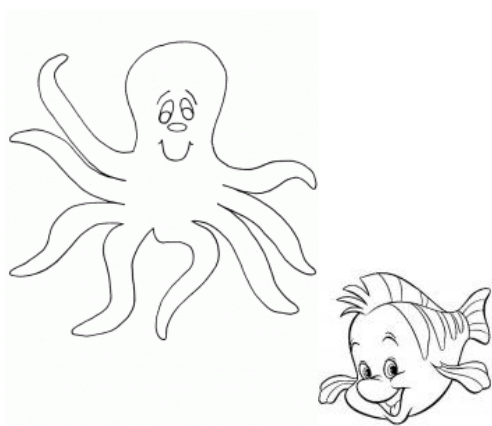
J.P.: Ano. Jedno může být jen v nejhlubším ohnisku, kdežto jestliže jedno vystoupí směrem ven, musí dojít ke změně, kdy jednota bude porušena, rozdrolí se a začne se stávat mnohostí. Opakem od jednoty je mnohost. Když opustíte ohnisko, dochází k narušení jednoty a vzniká mnohost.

To vám také vysvětluje, jestli je (když se vědci hádají) světlo v částicích či ve vlnění. Je jasné, že světlo je jak vlnění tak částice (kvanta). Dochází tam k drolení. Opustit zdroj světla (ohnisko) znamená jít směrem ven a tím je jednota narušena a začne se drolit. Teprve tím, že jedinečnost začne opouštět místo, kde sídlí, dochází k drolení a automaticky dochází k osamostatňování, rozčleňování a vznikají jednotlivé osamocené skutečnosti. Kdyby se osamostatněná skutečnost stáhla do svého zdroje, zase se budou všichni vnímat jako jedno.

Proces externalizace (manifestace) znamená – se osamostatňovat. Vidíte, jak je nepřírozené a proti řádu života, jestliže je nějaký jedinec závislý na někom jiném. Každý jedinec musí projevit svoji samostatnost.

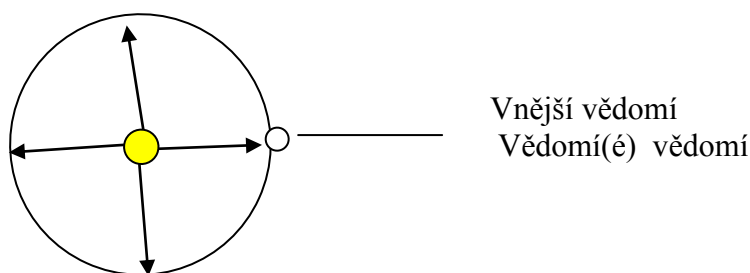
S tím souvisí další věc. Ptám se: Jak jedinečnost vnímá obsah této sféry? Skrze svou jedinečnost anebo skrze tyto své osamocené části?

Příklad: Chobotnice:

Kolem chobotnice pluje rybka, a chobotnice si chce rybku osahat. Osahá ji středem nebo chapadlem? Chapadlem. Pokud si chce jedinečnost něco osahat, co se nachází ve vyzářené sféře, použije k tomu sebe sama, anebo to, co ze sebe vyzářila a co se taky nachází ve vyzářené sféře? To, co je vyzářeno. Jedinečnost vnímá jenom jedinečnost, nic jiného ne.

Jedinečnost je puze na k tomu, aby vzniklo samostatné (osamocené) vědomí (manifestace, projev). Bavíme se o živlu země. Podprůměrný jedinec si automaticky myslí, že se to týká těla a hmoty, hmotných skutečností. Fyzické tělo máme proto, že nám umožňuje být samostatnými skutečnostmi a že máme k dispozici vnější, samostatné vědomí. To je duchovní důležitost našich těl, že můžeme být samostatní.

Ale protože všechno je vědomí, akorát v různých stavech, jsou různé druhy vědomí. Odlišil bych, když třeba jungovská psychologie je vybudována na dvou protikladech – vědomí a nevědomí, chtěl bych zdůraznit: Když hovoříme o vnějším, samostatném vědomí (protože pod pojmem vědomí si můžeme představit spoustu věcí), mám na mysli vědomé vědomí. Jinými slovy: vědomí vědomí. Jak řeknu, že si uvědomuji vědomý, že jsem vědomý si vědomí? Můžu to říct jako vědomí vědomí. V okamžiku, kdy bdíte a nespíte, si uvědomujete vědomí. Kdežto když usnete, si neuvědomujete vědomí. Vy ale máte pořád vědomí, protože vědomí je váš život. Ve spánku si ale své vědomí neuvědomujete, kdežto když bdíte, si své vědomí uvědomujete. Když se ve spánku odpojíte od svého fyzického těla, zaniká vám vědomí vědomí.

Dotaz posluchače: Je to teda to vědomí, které si uvědomuje samo sebe?

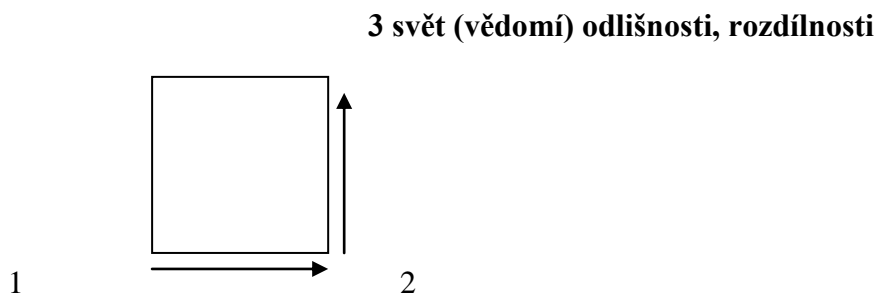
J.P.: Ne. To bych musel hovořit o vědomí sebevědomí, o vědomí, které si uvědomuje vědomí. To by bylo vědomí na třetí. Toto je jakoby vědomí na druhou. Tady je to vědomí toho, co je v tvém vědomí a tam může být toho hodně. Když jsem ve stavu fyzická, v kontaktu se svým fyzickým tělem, můžu vědomě určovat, co bude obsahem mého vědomí. Můžu se rozhodnout, že obsahem mého vědomí budou nějaké myšlenky, anebo obsahem mého vědomí budou nějaké pocity, protože můžu vědomě pracovat se svým vědomí. Kdežto když spíte a jste zbaveni svého fyzického těla, všimněte si, jak s vámi potom ten astrální svět lomcuje a jak si s vámi zahrává, nejste schopni ovlivňovat obsahy svého vědomí, protože nemáte vědomí svého vědomí (vědomé vědomí). Když řeknete tělo, není to o tom, že se vašemu tělu něco děje, ale když máte tělo (bavíme se o živlu země), je ve hře vědomé vědomí, to znamená, že něco děláte vědomě.

Řekli jsme si, že jedinečnost je puzena k tomu, aby se manifestovala, projevila a že proces manifestace je zákonitě proces, při kterém vzniká samostatnost (protože díky tomu, že máme fyzické tělo, jsme se rozčlenili), to je z duchovního hlediska nejčennější na našem těle, že nám dalo fyzické (samostatné) vědomí.

Není to taky dostatečně přesně, když řeknu, že stav jedna je puzen ke stavu dvě, ale stav jedna automaticky podmiňuje vznik stavu dvě. Ve stavu, kdy si uvědomuji, že jsem jeden, automaticky vzniká stav dvě, že jsem sám. A to automaticky podmiňuje ne že jsem sám, ale že jsem ve vnějšku.

Stav dvě automaticky umožňuje a podmiňuje vznik stavu tři:

3. stav - uvědomuji si svět rozdílnosti:

Jak je možné, že stav manifestace a vnějšího projevu automaticky podmiňuje vznik světa rozdílnosti?

Posluchač: Když jsou dva různé stavy, jsou rozdílné.

J.P.: Už tímto by to mohlo být, protože když se můžou porovnat tyto dva stavy (1+2), je to jeden úhel pohledu, že automaticky vzniká stav odlišnosti. Současně je s tímto spojeno ještě něco jiného. Když jsme si vysvětlovali, že jednota nemůže najednou ze sebe vyskočit směrem ven a teď sama sebe projeví zase jednodlitou skutečností, protože to by byla zase další jednota, říkal jsem, že v okamžiku, kdy jednota ze sebe vystoupí směrem ven, automaticky musí dojít ke změně stavu a změna stavu jednoty je stav mnohosti, takže se začne členit vzniká samostatnost. Když řeknu slovo rozčleňovat, dělením vzniká jedna nebo dvě skutečnosti? Nekonečné množství skutečností. Už ve slově členění, rozdělování je jasné, že tímto procesem musí vzniknout minimálně dvě samostatné skutečnosti. Ale to, že když se jednota dostane do procesu členění, těch samostatných skutečností, které vznikají procesem členění, je nekonečné množství. V okamžiku, kdy začnu pozorovat dvě osamoceně skutečnosti, si uvědomím, že jsou od sebe odlišné. Jestliže máme nějakou osamocenou (hmotnou) skutečnost, je jasné, že se bude lišit větší nebo menší měrou od jiné osamoceně (hmotné) skutečnosti. Vědomí odlišnosti by neexistovalo, kdyby tomu nepředcházel stav, kdy proběhl proces rozčleňování, materializace, manifestace.

Máme tři stavy a všechny jsou vědomím určitého druhu. Říkáme tomu jinak: Oheň, země, vzduch.

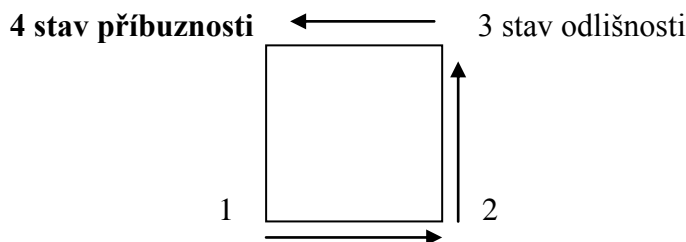
Vědomí jedinečnosti – Duch (oheň)
Vědomí samostatnosti – tělo (země)
Vědomí odlišnosti – duše (vzduch)

V okamžiku, kdy vznikne stav vnímání odlišnosti, tento stav podmiňuje a je puzen ke čtvrtému stavu, což je stav čeho?

Posluchačka: Skupina.

Další posluchač: Vědomí celku.

J.P.: To je už důsledek. Je to stav příbuznosti.

Na základě čeho vzniká skupina? Že máte pocit příbuznosti.

Posluchačka: Je to ale jenom pocit.

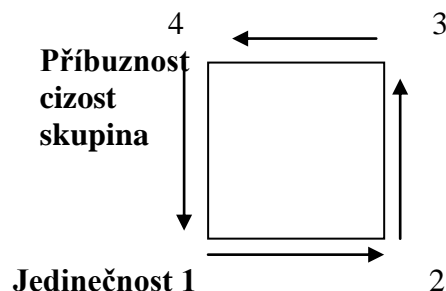
J.P.: No, copak mne přitahuje k jinému člověku něco jiného než pocit? Přitahuje mne k němu myšlenka? Ne, vždycky pocit. Bavíme se nyní o živlu vody, voda je o pocitech. Vědomí příbuznosti a nepříbuznosti je emoční vědomí. Emoce nám dávají dojem cizosti či příbuznosti. To nám nedává myšlenka.

Jedinečnost je stav jednoty. Když jednota vychází ven, dochází k procesu rozčleňování a vznikají osamocené skutečnosti (existuje fyzicky). Následně si začneme uvědomovat, že se tyto skutečnosti od sebe odlišují. Když se nacházíte ve světě odlišnosti, začnete si uvědomovat, že vůči něčemu máte pocit příbuznosti a vůči něčemu máte pocit cizosti. Pociť příbuznosti vás nutí k tomu, že se snažíte spojovat, protože se přitahujete a chcete vytvořit skupinu, nějaký celek a pokud je tam dojem cizosti, tak s takovým člověkem nechcete mít nic společného a jdete od sebe. Ať si on tvoří skupinu s těmi, se kterými cítí pocit příbuznosti, ale já k němu pocit příbuznosti necítím. Pokud jsem hovořil, že opakem samostatnosti je skupina, je to pravda. Ale uvědomte si, že skupina vzniká tím, že kdyby neexistoval pocit příbuznosti, skupina nevznikne. Pociť příbuznosti je síla přitažlivosti. Ve fyzice to je gravitace. Odpudivost je síla cizosti.

Jestliže nenacházíte ve světě odlišnosti, což vám dává prožitek, že vás něco přitahuje a něco vás odpuzuje, dochází zde k procesu určité **reorganizace**. Pokud je množství určitých skutečností, síla přitažlivosti začne tyto skutečnosti nějak uspořádat. To, co je nám příbuzné, dáváme k sobě, a to, co je nám cizí, dáváme od sebe. Představte si lidské tělo – siluetu, a to, že toto tělo je vybudováno z buněk, které si jsou podobné. Byly by nějaké orgány? Nebyly. Ale pokud je tělo, najednou některé buňky začaly vnímat, že některé buňky jsou jim příbuznější a jiné cizější. Příbuzné buňky se začaly shlukovat do určité skupiny a vznikl orgán. To samé můžeme říci o vesmíru. Slunce, které byly příbuzné, se přitahovaly, až vytvořili vlastní galaxii, Slunce, které necítily příbuznost, si připadaly cizí a šly od sebe y vytvořili si pak další galaxii, až našly podobná Slunce. Tento mechanismus vytváření skupin na základě příbuznosti je naprosto důležitý, protože to je důležitou součástí povahy života.

Tím, jak vznikají na základě vědomí příbuznosti jednotlivé skupiny, vracíme se k výchozímu stavu, k jedinečnosti a proč? Jak to že vědomí skupiny, celku podmiňuje vznik vědomí jedinečnosti?

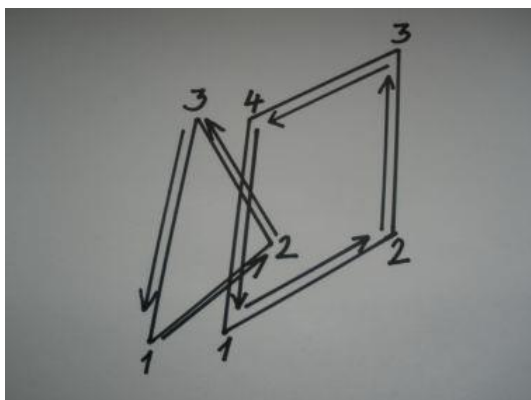

Tento cyklus musí dojít nyní k vyvrcholení. Byla jedinečnost, tato jednota přešla ve vznik manifestace, samostatných skutečností, které daly vědomí odlišnosti. Odlišných skutečností může být nekonečné množství. Vzniká vědomí příbuznosti cizosti, což vytváří vznik skupin, a jak je možné, že skupina končí zase u jedinečnosti?

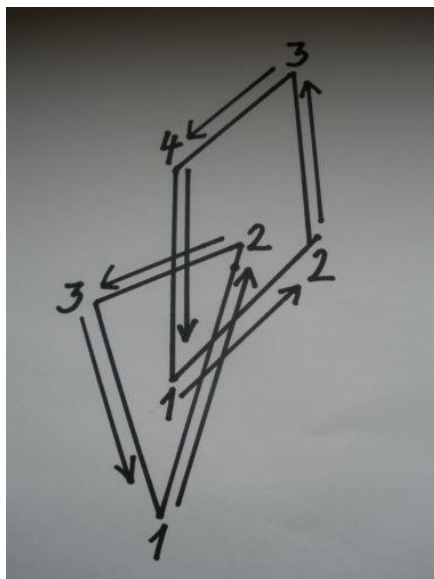
Jestliže se někdo octne ve skupině, uvědomuje si, že to něco, co spojuje tyto jedince ve skupině, je jedna věc, nějaká jedinečná skutečnost. Samozřejmě, že někdy s někým můžete mít více společných věcí. Ale když máme nějakou skupinu a chcete ji definovat, vždycky najdete jeden společný jmenovatel pro všechny účastníky té skupiny. Proč jsou v zoologii určitá zvířátka zařazena do určitého živočišného druhu? Protože je všem společná nějaká kvalita, princip. Tak, jako jsem vysvětloval, že když vznikne nějaká tvůrčí technika, která potom modifikuje původní vlastnost, v okamžiku, kdy vznikne skupina a vy si začnete uvědomovat společný faktor pro všechny, tento faktor začne působit na tu výchozí jedinečnost. Pokud je společný jedinečný faktor negativní, původní jedinečnost začne být deformovaná, pokud ten společný faktor, který vytvořil skupinu, vybudovanou z odlišných skutečností, je kvalitní, tento společný faktor začne tuto původní jedinečnost posouvat o stupínek výše. Původní jedinečnost tak může projevit ještě více svoji jedinečnost (sebe sama).

To jsou dva základní mechanismy, které fungují kdekoliv ve vesmíru a na jakékoliv úrovni jak na zemi, tak v pekle.

Symbolicky si můžeme nakreslit propojení těchto dvou základních cyklů:

Nebo takto:

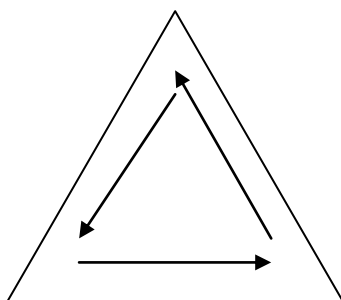

Trojúhelník a čtverec jsou jako řetěz, tyto dva články se prostupují a v každém tom článku, které jsou propojené, současně probíhá ten postup jedna, dvě, tři a v tom druhém případě jedna, dvě, tři, čtyři.

Výsledkem tohoto je z v ě r o k r u h.

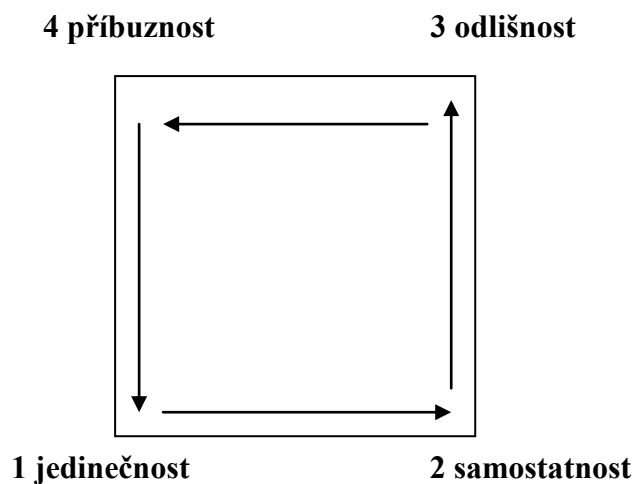
Principiální význam pro každé znamení zvěrokruhu

3 tvůrčí způsob

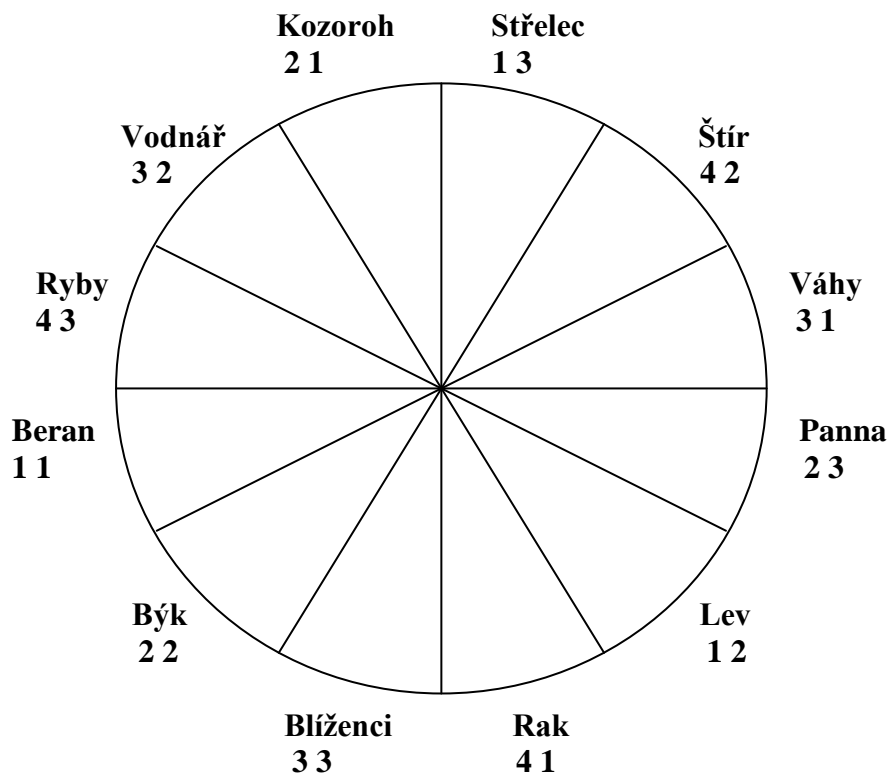
1 vlastnost

2 tvoření

Tyto dva mechanismy nevymyslel žádný člověk. Jsou součástí života a je to život sám. Protože tyto dva mechanismy fungují současně a vzájemně se prostupují, $3 \times 4 = 12$. Život ve své úplnosti musí mít dvanáct kvalit.

U obou dvou mechanismů začneme číslem jedna:

1. První kvalita ze zvěrokruhu je prostoupením jedničky těchto dvou mechanismů. Z každého mechanismu bereme jedničku. Definujeme si první slovo pro první kvalitu

zvěrokruhu: Jedinečná vlastnost. Pokud někdo existuje, je jsoucí, musí někým být, představuje určitou vlastnost.

2. Když spojíme dvojky obou mechanismů, nosné téma zde bude: samostatná tvorba. Musíte si ale říct všechny významy, které jsem vždy popisoval, to znamená: vnější tvorba, vědomá tvorba. Je to tvorba, kterou musíte dělat vědomě. Tvorba, kde musíte vědomě zaměřit svoji tvůrčí energii.
3. Třetí kvalita je 3 + 3. Když hovoříme o odlišnosti, musí tam být více způsobů. Tedy jsou to odlišné tvůrčí způsoby. Vnímáte, že vnímáte odlišnost tvůrčích způsobů. Třetí kvalita říká v astrologii, že tam patří školství, učebnice, knihy, sourozenci, komunikace. Málokdo chápe, co to je inteligence, moudrost? Proč čtete knihy? Proč studujete?

Odpověď posluchačky: Abychom se něco dozvěděli.

J.P.: A ten samotný fakt, že něco vím, mi slouží k čemu?

Posluchačka: Abych rozšířila vědění.

J.P.: A k čemu to rozšíření vědění slouží?

Posluchačka: Dělá mi to dobře.

J.P. Já si myslím, že jakákoliv informace slouží k tomu, aby to ovlivnilo můj tvůrčí způsob, mé chování. Jestliže mám nějaké informace, které by zůstaly jen v mé paměti, tak jaké to jsou informace? Co je to za moudrost? Informace slouží k tomu, aby byla použita k tomu, abych ovlivnil a pozměnil můj způsob fungování. Proč bych měl s někým diskutovat, proč bych měl číst knihy? Protože hledám informace k tomu, jakým způsobem mám něco udělat. Chci ovlivňovat svůj tvůrčí způsob, svoji tvůrčí techniku. K čemu chodí děti do školy, aby jim někdo něco nalil do hlavy? Nebo proto, aby potom tyto informace využily ve svém zaměstnání? Ve svém zaměstnání něco musíte dělat. A děláte to tak, že když máte nějaké informace, dáváte svému konání nějakou formu. Málokdo si uvědomuje tuto souvztažnost: **Inteligence je tvůrčí technika a intelekt je schopnost vnímat odlišnost tvůrčích technik.** Jestliže bude někdo hovořit o tom, že třetí kvalita ve zvěrokruhu je o intelektu, je to o schopnosti vnímat odlišnost tvůrčích technik.

4. Čtvrtá kvalita ve zvěrokruhu je spojením 4 a 1. Je to příbuzná společná, skupinová vlastnost. Jestliže čtvrtá kvalita tradičními astrology byla dávána do souvislosti s rodinou, tak představuje rodina nějakou skupinovou vlastnost? Mají jedinci, kteří jsou v rodině, něco podobného, příbuzného? Určitě. Myslím si, že z tohoto je patrné, že nestačí říct – rodina. Je za tím nějaký duchovní princip. Je to vlastnost, která jim dává vědomí příbuznosti.
5. Pátá kvalita je jednička a dvojka. Klíčový význam bude – jedinečná tvořivost. V klasické astrologii se zde hovoří o tvůrčím talentu, koníčkách.
6. Šestá kvalita je spojením dvojky a trojky. Výsledkem je: Samostatný tvůrčí způsob. Tvůrčí způsob je moudrost, inteligence. Když to promyslíme ve veškerých kategoriích, které se pojí se samostatností, určitě si začnete odvozovat významy, které budou daleko více k věci než tak, jak to tvrdí tradiční astrologie, např. nemoci, služba, podřízení e atd. Šestá kvalita je o tom, že život nás všechny nutí, abychom vědomě a samostatně projevovali navenek určitou inteligenci, moudrost, tvůrčí techniky, jinými slovy: životní styl. O tom je šestá kvalita. Horoskop nám říká, jakou tu tvůrčí techniku, živ. styl bychom měli v životě projevit. To je ten důvod, proč, když člověk vede určitý životní styl, se to může projevit na jeho zdravotní disharmonii, či na duševní disharmonii. Astrologie říká, že šestá kvalita se zaobírá zdravou výživou, nemocemi atd. není to o tom, že ti, kteří chtějí projevit nějaký zdravý životní styl, že chtějí projevit nějakou moudrost?

7. Sedmička je spojení trojky a jedničky. Klíčové heslo je: odlišné vlastnosti. Jestliže se sedmá kvalita v tradiční astrologii dává do spojitosti s partnerstvím, manželstvím a obecně s veřejností, tak proč chodíte na veřejnost? Abyste měli možnost vnímat odlišné kvality. Když jsme se bavili o tom, že odlišnost souvisí s pestrostí a pestrost s bohatstvím, a v Bohu, životě je pestrost nekonečná, tak kdybyste byli nuceni se setkávat v životě pouze s jedním člověkem, měli byste pocit chudosti, ale tím, že máme možnost vstupovat na veřejnost, kde je více lidí, vnímáte rozdílné kvality, což vám dává pocit pestrosti, bohatosti, pocit naplnění už jen tím samotným faktem, že máte možnost vnímat existenci rozdílných kvalit.
8. Osmá kvalita je spojením čtverky a dvojky. Tradičně: Smrt a sex. Klíčové slovo bude: skupinová a příbuzná tvořivost. Pokud někdo řekne sex, je to skupinová tvorba? Je. Vidíte, že osmička, která získala přívlastky sexu, smrti a transformaci, je o tom, že když vnímáte odlišné kvality, automaticky začnou do hry vstupovat síly příbuznosti a síly cizosti. Jestliže začnete vnímat kvality, které ve vás vyvolávají sílu příbuznosti, automaticky se to chce projevit způsobem, že chcete společně pracovat. Skupinová tvorba je společná tvorba. Uvědomte si, že zvěrokruh je vybudován naprosto logicky. Potřebujete znát jen ty dva základní kameny, které, když dáte k sobě, vám poskládají pravý význam kvalit. Když budete hodnotit horoskop a podíváte se do osmého domu, nebudete luštit, jak zemřete, jestli pomalu či rychle, ale osmý dům ukazuje na kvality, které vás přimějí k tomu, že jste ochotni pracovat v rámci určité skupiny, vykonávat společnou práci. Pokud vám určitá skupina nenabídne kvality, které vám ukazuje horoskop (osmý dům), tak v rámci takové skupiny se nebudete chtít pracovně projevit. Možná se projevíte, ale z donucení. Příklad. Když tam budete mít Saturna. To není o tom, že zemřete pádem z výšky nebo že vás zasype hlína a udusíte se, nebo že zemřete na nějakou zlomeninu, či náraz na tvrdé, ale vyžadujete, aby vám určitá skupina ponechala samostatnost, protože pokud vám ta skupina nedá samostatnost, nebudete ochotni pracovat v rámci této skupiny. Pokud už byste měli pracovat, tak ne na plný výkon, protože se v takové skupině nebudete cítit dobře. Anebo pokud bude mít někdo v osmém domě Slunce, vaše duše vyžaduje, aby v rámci dané skupiny vám bylo umožněno dělat to, co máte rádi, aby to vycházelo přímo z vašeho srdce. Pokud vás bude skupina nutit, abyste dělali něco jiného než to, co vám dělá dobře, tak se nebudete chtít v takové skupině nějak tvořivě či pracovně angažovat.
9. Je spojení jedničky a trojky. Klíč. význam je: Jedinečný tvůrčí způsob. Můžeme to nazvat také jedinečná inteligence, jedinečná moudrost, jedinečný životní styl, ale ať to nazvu jakkoliv, každý člověk by měl cítit, že existuje určitý životní styl, který přesně odpovídá mému Já. Devátá kvalita není o nějakém náboženství, o nějaké filozofii, o nějaké cizině, ale devítka nám říká, že existuje určitý životní styl, určitý tvůrčí způsob, že když se s ním setkám, a začnu ho aplikovat ve svém životě, najednou zjistím, že to je přesně moje parketa. Najednou poskočí moje Já, protože budu mít pocit, že přesně tato inteligence je mi šitá na míru. Životní styl, který máte v šestém domě, byste se měli navenek projevit. Tím zvyšujete svoji samostatnost. Ale životní styl, který vám ukazuje váš devátý dům, je životní styl, který zvyšuje pocit sebe sama. Z něho máte radost. Když člověk čím více cítí sám sebe, tím je radostnější.
10. Je spojení dvojky a jedničky - samostatná (vnější) vlastnost. Jestliže běžná astrologie hovoří zde o kariéře, umístění jedince ve společnosti, principiálně je to o tom, že nám to ukazuje, jakou kvalitu, jaké vlastnosti bychom se měli snažit vědomě navenek projevovat. Je logické, že když začnete vědomě navenek projevovat určitou vlastnost, garantuji vám, že si vás společnost okamžitě někde zařadí sama. Budete automaticky někde zařazeni, ať se vám to bude či nebude líbit, spustíte automaticky síly, které vás v té společnosti už někde zařadí. Samostatná vlastnost vám ukazuje, jakou vlastnost

byste měli existenčně projevovat navenek. Příklad: Jestliže bude mít někdo např. Venuši jako vládce této kvality, v desátém domě, je tam poukaz na to, že by ten člověk měl navenek vědomě samostatně a ne z donucení, že jsem jiný než ostatní. A že chce neustále navenek vnímat kvalitu odlišné kvality. To znamená, že on se odlišuje od ostatních lidí, anebo že chce navenek projevovat kvalitu, aby měl možnost vnímat odlišnost kvalit. Takový člověk chce třeba svým vnějším životem ukazovat, že je to člověk, který je společenský, to znamená, že chce být v přítomnosti jiných lidí, aby mohl vnímat odlišnost kvalit.

11. Je spojení trojky a dvojky. Zde máte vysvětleno, proč jedenáctá kvalita, se kterou se spojuje planeta Uran, se dává do souvislosti s tím, že se Uran bere jako je to rebel, anarchista. Vzniká nám zde odlišná tvorba. Uran (či jedenáctá kvalita) chce, abyste se dostávali do prostředí, kde můžete vnímat odlišnost různých tvůrčích činností. Člověk, který má zdůrazněnou jedenáctou kvalitu, je naprosto přirozené, že pokud on chce dělat věci tak, aby vzniklo vědomí odlišnosti, protože vědomí odlišnosti je důležitou součástí životních mechanismů.
12. Je spojení 4 + 3. Klíč. význam je skupinový tvůrčí způsob. Společná moudrost, skupinová moudrost, skupinový životní (stádovitý) styl, také to jsou zákony. Co dělají zákony? Diktují, jakým způsobem by měli všichni fungovat.

Odvodili jsme si heslovitě, jak vzniká zvěrokruh.

Shrnutí:

Kvalita	spojení dvou mechanismů	význam	astrol. znamení
1.	1 + 1	jedinečná vlastnost	Beran
2.	2 + 2	samostatná tvořivost	Býk
3.	3 + 3	odlišné tvůrčí způsoby	Blíženci
4.	4 + 1	příbuzná, skupinová vlastnost	Rak
5.	1 + 2	jedinečná tvořivost	Lev
6.	2 + 3	samostatný tvůrčí způsob	Panna
7.	3 + 1	odlišné vlastnosti	Váhy
8.	4 + 2	skupinová, příbuzná tvořivost	Štír
9.	1 + 3	jedinečný tvůrčí způsob	Střelec
10.	2 + 1	samostatná, vnější vlastnost	Kozoroh
11.	3 + 2	odlišná tvorba	Vodnář
12.	4 + 3	skupinový tvůrčí způsob	Ryby